

Zapomenutý Přerov

Ostende

Zatímco dnes letní Bečva láká hlavně k projížďkám sportovní veslaře a kanoisty a na březích občas poseďávají také rybáři, v minulosti byla řeka na různých místech Přerova centrem vodních radovánek,

Ostende na Bečvě v Přerově v 70. letech 20. století

Ještě na začátku 70. letech minulého století bývala Bečva v horkých letních dnech doslova v obležení lidí. Nejpopulárnější „městskou pláží“ bylo takzvané Ostende, které se nacházelo pod dnešním hlavním tenisovým kurtem. Lidé se zde opalovali na travnatých březích, jiní leželi přímo na oblázcích z Bečvy a v řece dováděli dospělí i děti.

K dalším rekreačním místům, kde se lidé s oblibou koupali, patřil takzvaný Bagr nad loděnicí, místo bylo pojmenováno podle zařízení na těžbu písku a šterku z Bečvy. Přerované se koupali i na levém břehu pod nemocnicí. Výstižně a velmi puvabně líčí atmosféru u Bečvy František Kočí v dobovém článku z roku 1929:

„Zvláště na pláži pod rybníkem jen to víří, hučí, sílí životem. Muži, ženy, dospělí i nedorosti, bílí, tmaví, připálení, nedopečení, spálení, žlutí, červení, tlustí, hubení, holí, porostlí mezi hromadami pestrobarevného šatstva se válejí, stojí, chodí, běhají, v plavkách suché vrby stavějí, po rukou chodí, neb v běhu po březích se trénují. Sličné dívky v trikotových neb vlněných červených, modrých, černých neb vyzývavě pruhovaných kupačkách vodí se po březích, mužské oči se zálibou omračující i oslepující kypřými tvary a božskými liniemi svého těla. Vše se baví, jása, směje; ženy piští, mužská mládež ukazuje svou sílu a zdatnost a dělá vtipy, jako když tupým nožem piluje špagát. Počestné rodiny táboří pospolu na rodinných dekách a prostěradlech a živí se třešňovými lívanci. I ti malíci Arturkové v náručích matek otvírají očka a pusy na tu parádu a to hemžení vůkol, každý pje nadšeně svůj part v této mnohohlasé sborové hymně ku počtě Slunce a Vody.“

Na koupání a slunění na přerovském Ostende rád vzpomíná i Jiří Rosmus: „Bydleli jsme tehdy v Kozlovské ulici a hned zrána jsme šli k Bečvě roztáhnout deky, abychom obsadili dobrá místa. Už v poledne tam totiž bývalo plno,“ vzpomíná pamětník. Poblíž Ostende, které si Přerované pojmenovali podle proslulých belgických lázní, stával na rohu v Rybářské aleji malý dřevěný kiosek. „Tam prodávali artisti Kousalovy limonády v igelitových pytlících i cukrovinky a pověstná mýdélka. Největší atrakcí na Ostende

Zapomenutý Přerov

byl ovšem příjezd trojkolky se zmrzlinou z cukrárny Obrátilových, která stávala u Tyršova mostu," vzpomíná Jiří Rosmus.

Těžba šterku na Bečvě

Přerované, kteří bydleli na opačné straně města, se slunili na dnešním nábřeží Edvarda Beneše, pravý břeh zmíněného nábřeží se v létě proměnil na pláž. „Bydlela jsem s rodiči a bratrem v domě na jatkách a v 60. a 70. letech jsme se chodili koupat do Bečvy u železničního mostu. Ti nejdůležitější kluci tehdy dokonce skákali z mostu do řeky. Ke splavu jsme ale chodit nesměli, to nám rodiče zakázali," přiblížila dobu svého dětství a mládí Jarmila Štolfová z Přerova.

V Bečvě se koupalo ve větší míře až do 70. let minulého století, později už kvalita vody v řece ke koupání vhodná nebyla. Rozšíření průmyslových objektů podél celého toku Bečvy a výstavba nových rozsáhlých sídlišť a také zvýšená chemizace zemědělství v té době vedly k velmi rychlému a zásadnímu znečištění vody.

Úryvek z dobového tisku z roku 1913:

„Koluje po Přerově domnění, že odpadová voda z nemocnice ústí do Bečvy u kapličky. Všechny tyto pověsti nezakládají se na pravdě. Obec velkým nákladem pořídila kanál od Vsadska silnicí Kozlovickou až po nemocnici a voda kanálem ústí až u jezdeckých kasáren. Voda bečevní až po železniční most je úplně čistá a pověsti šířené, že tyfové bacily plovou ve vodě a tím voda v městské plovárně a v Bečvě je znečištěna a ohrožuje zdraví, se nezakládá na pravdě.“

Zdroj: Přerovské listy (2016)